MAISANGE

NI SANGE:

1. **Chr. Winther:** O, lad ei svinde (Tilegnelse).
2. **H. Ibsen:** Agnes, min deilige Sommerfugl.
3. **V. Bergsøe:** Du spørger hvem hun ligner.
4. **Caralis:** «Barcarole».
5. **N. Bøgh:** «Skjærsommervise».
6. **M. Rosing:** I Løvspringstiden.
7. **Chr. Winther:** Jeg kunde slet ikke sove.
8. — Skovmærkerne.
9. **H. Ibsen,** «Borte».

for een Syngestemme med Piano

componerede af

HENRIK HENNINGS.

Op. 13.

KJØBENHAVN.
OSCAR RISOM.

O, LAD EI SVINDE.

Andante.

pp

1. O, lad ei svin - de
2. El - ske - de, Kjæ - re!
3. Yn - dig - ste Li - lie!
4. Lad da ei svin - de

p cresc. dim.

1. Ti - men u - nyt - tet bort! Lad den ei
2. Kom til mit stil - le Bryst, El - ske - de,
3. fyl - dig og blid og øm! Yn - dig - ste
4. Ti - men u - nyt - tet bort! Lad den ei

p espress. p

p dol. *cresc.*

1. svin - - - de. Nor - ner - ne spin - de, tvun - det af
2. Kjæ - - - re! Jeg vil jo bæ - re dig og din
3. Li - - - lie! Er det din Vil - lie, sei - le vi
4. svin - - - de. Nor - ner - ne spin - de, tvun - det af

p dol. *cresc.*

mf *dim. rit.* *p*

1. Rødt og Sort, Livstraa - den alt - for kort, — lad den ei
2. Sorg og Lyst, hviil i min Arm saa tyst, — El - ske - de,
3. Li - vets Strøm, drømme den sam - me Drøm, — Yn - dig - ste
4. Rødt og Sort, Livstraa - den alt - for kort, — O, min Ven -

mf *dim. rit.*

1. svin - - - de!
2. Kjæ - - - re!
3. Li - - - lie!
4. in - - - de!

Chr. Winther.

p *dim.* *pp* *fz*

AGNES, MIN DEJLIGE SOMMERFUGL.

Vivace.

f

1. Ag_nes, min dej_li _ ge Som _ mer_fugl,
2. Ag_nes, min dej_li _ ge Som _ mer_fugl,

PIANO.

f fz f

1. dig vil jeg le_gen_de fan _ _ ge! Jeg flet_ter et Garn med Ma _ sker smaa; og
2. nu har jeg Masker_ne flet _ _ tet; dig hjælper vist al _ drig din flagren_de Flugt,__ snart

mf f

1. Masker_ne er mi_ne San _ _ _ _ _ _ ge!
2. sidder du fangen i Net _ _ _ _ _ _ tet!

fz dimin. dim.

pp e leggiero.

1. „Er jeg en Som - mer-fugl, li - den og skær, saa lad mig af Lyng - top-pen
2. „Er jeg en Som - mer-fugl, ung og blank, jeg ly - stig i Le - gen mig

pp e leggiero.

1. drik - - - ke; og er du en Gut, som ly - ster en Leg, saa
2. svin - - - ger; men fan - ger du mig un-der Net - - tets Spind, saa

mf poco lento.

1. jag mig, men fang mig ik - - ke!"
2. rør ik-ke ved mi-ne Vin - - ger!"

mf poco lento. *dim.* *cresc.* *fz* *fz poco rit.*

f a tempo.

3. Nei, jeg skal løf_te dig var_ligt paa Haand og luk_ke dig ind i mit Hjer_te;

f a tempo.

mf *f*

der kan du le_ge dit he_le Liv den gla_deste Leg, du lær_______

mf *f* *fz* *dim.*

te!

(H. Ibsen.)

8

f

DU SPØRGER.

Moderato.

p

1. Du spør_ger, hvem hun lig_ner, og hvor_
2. Du skul_de se de Lok_ _ker, som
3. I Nat, naar Sol er sun_ _ken og

PIANO

p

cresc.

1. le_des hun seer ud, den Kvin_de, som til Brud jeg har kaa_ _ _ _
2. Hve_de_ax i Høst saa gu_le og saa tun_ _ge til_li_ _ _ _
3. al_le Blomster smaa staa drøm_men_de om Ly_set og om Him_ _ _ _

cresc.

p *cresc.* *f* *tranq.*

1. ret? Hun er saa fin og yn_ _dig som Bøgens før_ste Skud, hun er saa ren og
2. ge, og Øi_ _ne saa mør_keblaa som Bølgen ved vor Kyst, saa sjæl_ful_de
3. len, naar Drømmens Eng_le sti_ _ge fra Himmel_hu_ens Blaa og tau_se og ve_

p *cresc.* *f*

Ped.

dol.

1. hel - lig som Eng - le - ne hos Gud, og lif - lig, og lif - lig, og
2. dy - be, saa ri - ge paa Trøst, to Stjer - ner, to Stjer - ner, to
3. mo - di - ge blandt Jor - dens Slæg - ter gaa, da sni - ger, da sni - ger, da

p dol.

mf

1. lif - lig som Fug - le - sang i Vaa - - - - - - - - - ren.
2. Stjer - ner, der al - drig kun - ne svi - - - - - - - - - ge.
3. sni - ger jeg mig sag - te bort fra Vrim - - - - - - - - len.

mf

più mosso. *p* *cresc.*

1. Hun er saa let og væ - ver som den spil - len - de Hind, og
2. Ja, fik jeg Sol og Maa - ne og al - le Stjerners Ring, jeg
3. Da veed jeg, hvo der ven - ter i den stjer - ne - kla - re Nat, og

più mosso. *p* *cresc.*

1. varm som Sommer - vin - - den, der kys - - ser din Kind; ja, hun er mig det
2. byt - tet ei mod hen - - de; de vei - e In - gen - ting mod hen - de, den
3. grant jeg kjen - der Ste - - det, hvor Stæv - net er mig sat af hen - de, den

1. Dei - lig - ste, ja, hun er mig det Dei - lig - ste paa Jor - - - - - - -
2. Dei - lig - ste, mod hen - de, den Dei - lig - ste paa Jor - - - - - - -
3. Dei - lig - ste, af hen - de, den Dei - lig - ste paa Jor - - - - - - -

1. den.
2. den.
3. den. (V. Bergsøe.)

BARCAROLE.

Allegretto tranquillo.

p

1. O kom, naar So - len
2. O hvil - ket Liv da

PIANO

p

1. skju - ler sig, Sø - de! hvis du kan ———, hvor
2. for os To, Sø - de! tænk en - gang ——— ! naar

cresc.

1. Baa - den gyn - ger sag - te - lig paa det blan - ke Vand ———; naar
2. Hav og Him - mel gaae til Ro, og den stil - le Vang ———; naar

cresc.

f dim. mf

1. mun - ter Spøg og El - skovslyst ved lif - ligt Maa - ne - skin ——— med
2. San - gen fra den fjer - ne Bred faaer Ec - chos To - ner frem, ——— og

ten.

dim. mf

f

mf p

1. Man - do-li - nens kjæl - ne Røst sig stjæ - ler til dit Sind. O
2. Hjer - tet, fuldt af Kjær - lig-hed, maa lyt - te ømt til dem. O

rit. molto.

mff diminuendo. cresc. mf f

a tempo.

1. kom, naar So - len skju - ler sig, Sø - de! hvis du kan, ——— hvor
2. kom, naar So - len skju - ler sig, Sø - de! hvis du kan, ——— hvor

m. s. fz m. s. fz

p cresc.

poco rit.

1. Baa - den gyn - ger sag - te - lig ——— paa det

2. Baa - den gyn - ger sag - te - lig ——— paa det

mf f poco rit.

1. blan - - - - - - - - ke Vand!

2. blan - - - - - - - - ke Vand! (Caralis.)

dim. p

poco cresc. mf p

SKÆRSOMMERVISE.

Andante quasi Allegretto.

PIANO.

p *dim.* *p dol.*

1. Det er Ro_ser_nes Tid! og paa Mar_ker og En_ge det dug_ger!
2. Det er Fri_he_dens Stund! Der er Flugt, der er vin_ge_de Ro_ster!
3. Det er Kjær_ligheds Vaar! Un_der Lø_vet, hvor Længslerne sti_ger,
4. Det er Glæ_dernes Gry! og man aan_der saa let og saa fa_ge!

mf

1. Da_gen er lang og Af_te_nen blid, me_dens Luftnin_ger Bla_de_ne vug_ger,
2. U_de paa Mark, under Hegn og i Lund er der Hjemsted, saa me_get man ly_ster.
3. Sven_den saa ømt med sin Pi_ge gaaer, og saa me_get Elskværdigt han si_ger;
4. Kin_den er brun og Sor_ger_ne flye i de kla_re sol_zit_tren_de Da_ge;

p dol. *mf*

1. Stor - ken, den staaer strunk i sin Re - de paa
2. Ran - se - len spændt! By - en og Bø - ger - ne
3. So - len gaaer ned, og man bli - ver saa in - der - lig
4. San - ge - ne gaaer frei - digt og frit ved de

espress. *p dol.* *mf*

f *dim.*

1. Møl - le - rens Gaard, og i Sko - ven end Gjø - ge - ne kuk - ker.
2. Ryg - gen vendt! Ud at svær - me langs skov - klæd - te Ky - ster!
3. føl - som der - ved, det kan mær - kes paa al - le Smaa - pi - ger!
4. her - li - ge Kaar; det er dei - ligt i Som - ren at dra - ge! (Nikolai. Bøgh.)

f *dim.* *p*

dol. *ritard e dim.*

LÆNGSEL.

Andantino.

p *dol.*

1. Jeg kun-de slet ik-ke so-ve for Nat-ter-ga-lens
2. Et Posthorn i det Fjer-ne, et Suk af Nat-tens
3. Min Tan-ke jeg dig send-te, jeg send-te dig mit
4. Du tæn-ker vel, jeg har glemt dig? Men tro mig, om du

ten.

PIANO.

p dol.

Ped.

poco cresc.

1. Røst,———— som fra de dun-kle Sko-ve sig
2. Vind,———— et Glimt af en een-som Stjer-ne
3. Blik;———— ak, hvor mit Hjer-te brænd-te, at
4. kan,———— jeg har i Hjer-tet gjemt dig, og

cresc.

poco cresc.

p

1. træng-te til mit Bryst.———— Jeg aab-ne-de Vin-du-et
2. vak-te mit stil-le Sind;———— dit Bil-led sag-te hen-
3. in-tet Svar jeg fik;———— kun Pust af Nat-te-
4. skal o-ver Gra-vens Rand,———— trods Dø-dens bit-tre

p

cresc. mf

1. stil - - - le, og stir - red i Mul - met hen, og
2. svæ - - - ved paa Nat - - tens Bag - grund huldt; mit
3. vin - - - den, fra Gre - - nen hist et Vink, den
4. Kul - - - de, hiin - si - - des Li - - vets Kyst

cresc. mf

p rit. dim.

1. lod hver El - - skovs - tril - - - - le mig syn - ge om dig i
2. Hjer - te sit - tred og bæ - - - - ved læng - sel - og smer - te
3. kol - - de Dug fra Lin - - - den, og Stjer - nens kol - - de
4. bæ - re dit Navn, det hul - - - - de, pren - ted dybt i mit

cresc. p rit. dim.

1. gjen.
2. fuldt.
3. Blink.
4. Bryst.

(Chr. Winther.)

p ten. pp Ped.

I LØVSPRINGSTIDEN.

Allegretto vivace.

mf

1. Ud - sprun - gen
2. Dybt lok - - ker
3. O! hvil - - ken
4. Ja! smyk - ket
5. Det ser ej

PIANO.

p *legg.* *mf*

1. staar den fri - ske Skov, og Hin - den sæt - ter blødt sin Klov blandt
2. ind hver løn - lig Sti, hvor Træ - et, mens man gaar for - bi, de
3. Fri - hed, Kraft og Ro! Her byg - ger Tan - ken let sin Bro til
4. som en yn - dig Brud maa du, mit Fø - de - land, se ud for
5. Kam - pen, som skal staa en - gang ved di - - ne Bøl - ger blaa for

f *p*

1. hvi - de A - ne - mo - - ner, fra Bø - gens Top, hvor
2. bru - ne Knop - skæl drys - ser, i Vin - ter - søvn end
3. Ly - sets stær - ke Ri - ge! Her er ej an - - den
4. hvert et frem - med Øj - e, dog, mens det ser dig
5. Li - vet og din Æ - re! Den kom - me vil, men

f *p*

Ped.

Im wunderschönen Monat Mai,
Als alle Knospen sprangen,
Da ist in meinem Herzen
Die Liebe aufgegangen.

Im wunderschönen Monat Mai,
— — —
— — —
— — —

H. Heine (Buch der Lieder).

p *cre - - scen -*

1. Dug - gens Bad nys døb - te Dros - lens Un - ge glad, gaa
2. E - gen staar, men Bø - gen hvi - sker: det er Vaar! og
3. Læn - ke tung, end Skæl - let om - kring Knop - pen ung, her
4. i din Pragt, det ser ej Længs - len, som staar Vagt paa
5. Haa - bets Sang, som nu gaar o - ver Dan - marks Vang skal

cresc. *p* *cre - - scen -*

- - - - do. *f*

1. blø - de Fløj - te - to - - ner.
2. snart den vaa - gen kys - - ser.
3. Suk og Frygt maa vi - - ge!
4. al - le di - ne Høj - - e.
5. om dit Ban - ner væ - - re.

M. Rosing.

- - - - do. *f* *p* *legg.*

1, 2. 3. 4. | 5.

poco rit.

p

TIL SKOVMÆRKERNE.

Allegretto tranquillo.

p cresc. mf

1. Før _ ste Dun paa Vaa _ rens Vin _ ge, o! hvor har jeg E _ der kjær,
2. Fat _ tigt vel I E _ der klæ _ de, E _ ders Blik er fuldt af Dug.

fz cresc. fz mf

p

Ped. Ped. Ped. Ped. *

f dim.

1. I be _ bu _ der, den er nær ______ , E _ der vil min
2. O, men mer end væ _ re smuk ______ er det dog at

f dim.

poco rit. mf

1. Sang jeg brin _ ge, E _ der vil min Sang jeg brin _ _ _ _ _ ge.
2. spre _ de Glæ _ de, er det dog at spre _ de Glæ _ _ _ _ _ de. (?)

poco rit.

mf

fz

BORTE!

Allegretto.

PIANO

f dim. cresc. poco rit.

f p

De sid_ste Gæ_ster vi fulg_te til Grin_ _den; Far_vel_lets Re_ster tog

f p

p meno mosso. cresc.

Nat _ te_vin_ _den. I ti_fold Ø_de laa Ha_ven og Hu_set, hvor To _ ner

p meno mosso. cresc.

Tempo I°

mf *rit.* *f*

sø - de mig nys be - ru - - sed. Det var en Fest kun, før Nat - ten den

Tempo I°

mf *rit.* *ten.* *mf* *f* *ten.*

poco rit. *p dol.* *pp*

sor - - te; hun var en Gæst kun, og nu er hun bor - te. a tempo.

(H. Ibsen.)

poco rit. *p dol.* *dolce.* *dim.* *f*

dim. *cresc.*